

II Spotkanie Dydaktyków FUT

11.06.2026 20:30

Regulacje AI

Szybki rozwój i powszechność narzędzi opartych na sztucznej inteligencji stanowią istotne wyzwanie dla dotychczasowego modelu kształcenia na uczelniach technicznych. Kluczowym zadaniem staje się wypracowanie spójnej polityki dotyczącej wykorzystania AI, która będzie w jasny sposób nawigować zarówno studentów, jak i kadrę dydaktyczną po nowych realiach technologicznych. Rola samorządów studenckich polega na aktywnym uczestnictwie w tworzeniu tych wytycznych, dbałości o ich transparentność oraz ochronie praw studenta przed chaosem decyzyjnym i kompetencyjnym. Niczym nieuzasadnione zakazy powinny zostać zastąpione przez mądre i bezpieczne wdrażanie nowoczesnych rozwiązań wspierających jakość kształcenia.

Wdrażanie ogólnych ram prawnych i wytycznych na uczelniach

Skuteczne ujednolicenie polityki uczelni wobec sztucznej inteligencji wymaga stworzenia stabilnego i przewidywalnego środowiska akademickiego. Skoordinowanie ogólnych wytycznych z codzienną praktyką dydaktyczną pozwala wyeliminować dezinformację oraz arbitralność decyzji po stronie poszczególnych prowadzących, gwarantując studentom równe warunki kształcenia.

Zdiagnozowane problemy:

- Rozdźwięk między oficjalnymi regulacjami i zarządzeniami uczelni a ich rzeczywistym przestrzeganiem i egzekwowaniem w codziennej praktyce dydaktycznej.
- Całkowity brak ogólnych ram prawnych na niektórych uczelniach, co zrzuca odpowiedzialność na barki poszczególnych prowadzących i prowadzi do skrajnych rozbieżności w egzekwowaniu zasad – od otwartego zachęcania do pracy z AI, po kategoryczne zakazy.
- Tworzenie przepisów restrykcyjnie ograniczających korzystanie ze sztucznej inteligencji bez jednoczesnego zapewnienia alternatywnych, nowoczesnych metod edukacji.

Propozycje rozwiązań:

- Przyjęcie na uczelniach modelu otwartego, opierającego się na edukacji i nauce uczciwego oraz krytycznego korzystania ze sztucznej inteligencji, zamiast wprowadzania ślepych zakazów.
- Wprowadzenie na pierwszych zajęciach w semestrze precyzyjnego określenia przez prowadzącego stopnia, w jakim student może wspierać się systemami AI w ramach danego przedmiotu.
- Tworzenie jasnych kodeksów etycznych oraz baz wiedzy dotyczących dobrych praktyk AI, do których stały dostęp ma cała społeczność akademicka.

Weryfikacja samodzielności prac dyplomowych

Powszechny dostęp do zaawansowanych modeli językowych redefiniuje tradycyjne podejście do procesu dyplomowania. Kluczowym wyzwaniem staje się stworzenie jasnych kryteriów, które pozwolą precyzyjnie rozróżnić dopuszczalne wsparcie technologiczne (np. edytorskie czy programistyczne) od samodzielnego wkładu autora, eliminując jednocześnie ryzyko niesprawiedliwych oskarżeń o plagiat i budując wzajemne zaufanie na linii student–promotor.

Zdiagnozowany problem:

- Niejasne zasady określające dopuszczalną ingerencję AI w proces tworzenia pracy magisterskiej lub inżynierskiej (np. brak rozróżnienia między korektą stylistyczną tekstu a automatycznym wygenerowaniem całego rozdziału bądź kodu źródłowego).

Propozycje rozwiązań:

- Wprowadzenie do procedury dyplomowania ujednoliconych oświadczeń, w których dyplomant wprost i transparentnie zaznacza stopień ingerencji AI w swoją pracę (np. wysoki, średni, niski, brak).
- Zobowiązanie studentów do jawnego określenia w metodologii pracy, jakich dokładnie narzędzi użyto do przetworzenia danych, analizy lub korekty tekstu.
- Przeniesienie ciężaru ostatecznej weryfikacji wiedzy i samodzielności studenta na rzetelną, merytoryczną dyskusję oraz obronę ustną przed komisją dyplomową, zamiast bezkrytycznego opierania się na procentowych wskaźnikach algorytmów skanujących tekst.

Narzędzia i platformy AI w dydaktyce oraz administracji

Efektywna integracja sztucznej inteligencji ze środowiskiem akademickim wymaga wyjścia poza same ramy prawne i skupienia się na jej praktycznym wdrożeniu w infrastrukturę uczelni. Transformacja ta obejmuje zarówno modernizację programów studiów w celu budowania nowoczesnych kompetencji cyfrowych, jak i systemowe zapewnienie sprawiedliwego dostępu do profesjonalnych narzędzi oraz automatyzację procesów administracyjnych wspierających studentów.

Zdiagnozowane problemy:

- Niewystarczające przygotowanie części kadry dydaktycznej do obsługi modeli AI, co prowadzi do ich nieumiejętnego wykorzystywania i wyciągania błędnych wniosków o niskiej użyteczności tej technologii.
- Opieranie się przez studentów na darmowych, często zdezaktualizowanych wersjach modeli z powodu braku systemowej inicjatywy uczelni w zapewnieniu oficjalnych dostępu lub licencji instytucjonalnych.
- Brak systemowego, ustrukturyzowanego podejścia do nauczania o AI i rozwoju kompetencji cyfrowych na kierunkach nietechnicznych.

Propozycje rozwiązań:

- Organizowanie praktycznych warsztatów i certyfikowanych szkoleń z zakresu efektywnego promptowania oraz specyfiki działania AI, dedykowanych zarówno dla studentów, jak i dla prowadzących.
- Wprowadzanie dedykowanych modułów i przedmiotów w programach studiów, które w jasny sposób tłumaczą, jak poprawnie i efektywnie wykorzystywać sztuczną inteligencję w konkretnej branży lub przyszłym zawodzie.